

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. április 27.

Tartalom:

A TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER. (15.b.L.)

AZ EMBER A NAGY ÁTALAKÍTÓ.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek! Ma 2023. április 27. csütörtök napja van, kis közösségünk tanulási összejövetele. Mindenkit nagyon nagy szeretettel köszöntök. Hozott-e valaki kérdést, gondolatot, véleményt?

Detti: Az úr témájára szeretnék rákérdezni, amelyre volt egy olyan válasz, hogy az az úr, amikor valaki a halála után azt gondolja, hogy azután nincs semmi. Tehát, aki a gondolkodásában nem az életben, hanem a halálban gondolkodik. Azok, akik ebben a tudatban mennek át, előbb utóbb gondolom mégis találkoznak az élettel. Tehát, mit jelent az átmenet utáni állapotban az úr.

Ildikó: Már ki is mondtad, hogy Istenhiány.

Kata: A másvilág vonatkozásában azt mondjuk, hogy ott is mindenki megtalálja a helyét, amely nem feltétlen jelenti azt, hogy istenhiányban éli meg magát annak ellenére, hogy a valós istenképet nem vitte magával.

Timi: Akiben belül nincs ott az Isten, abban van az úr. Ő az, aki kétségbe tud esni, átkozódni stb. mert belül nincs ott, ami őt megtartsa, amiből erőt tudjon meríteni, továbblépni. A világi emberek, akik külsőségekben élnek és jól élnek, azok nem foglalkoznak a bensővel, hogy bent mi van. Ők azok, akik egy tragédia, egy talajvesztés esetén összeomlanak, mert belül úr van. Az, hogy odaát mi van és hogyan van a továbblépés, azt nehéz megmondani, pláne más emberek nevében nyilatkozni. Egy biztos, hogy amikor az ember átmegy, az anyagi test és minden külsőség, ami kívül van, eltűnik. Csak az marad meg, ami belül van. Jelen esetben az istenhiány, a magára maradottság, a kapaszkodó nélküliség állapota van. Szerintem mindenképp egyéni. A benső mag nem szűnik meg és az Isten mindig ad lehetőséget arra, hogy egyet előre lépjen.

Detti: Azt gondolom, előbb utóbb ráébrednek arra, hogy nem haltak meg.

Márti: A kilátástalanság az úr. Azt gondolom az borzasztó lehet.

A. Kati: Aki a semmit várja, az azzal fog találkozni. Erre emlékszem, amikor már erről beszélgettünk és az is elhangzott, hogy akár a legkisebb pozitív akaratra, szándékra, megtapasztalja azt, hogy segítséget kap.

János: Köszönöm a hozzászólásokat. Azt gondolom, hogy ebbe a témába még nem bújtunk bele olyan nagyon mélyen. Azt tanítja a mérő, aki valaminek a megjelenítője, az Istent képviseli abban, hogy ő mér. Mindenkit, kivétel nélkül.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az angyalok vonatkozásában is van olyan különbség közöttük, hogy kinek a feladata milyen területet fog át.

Mit tesztet, kevés.

Az úrt mérni unom.

(29.b.Hanna Mesterével 262.o.)

Felveti azt a kérdést, hogy hol? Területét tekintve arról az úrról van szó, amely az emberben az élet hiányában jelenik meg. Tehát először azt kell megfejtenünk, hogy ebben a szituációban mit jelent az, hogy élet. Mit gondoltok, milyen életről beszélnek az angyalok akkor, amikor azt mondják, hogy:

OLYAN LESZ AZ ÉLET, AMIHEZ KÉPEST
A MOSTANI HALÉL. (30.b.L.201.o.)

János: Arról az életről kellene beszélnünk, amit Jézus mutat be. *Én vagyok az út a valóság és az élet, aki bennem hisz, abban örök élet van. (Jn 14.6 és Jn 5.24)* Ez azt is jelenti, hogy akiben Jézus itt a Földön nem tud lakást venni, az nem él, hanem halott. *Kövess engem és hagyd a halottakra, hogy eltemessék halottaikat. (Mt 8.22.)* Tehát, kivétel nélkül itt a földön, aki nem tud Jézusban hinni, az szellemileg mind halott?

Igen.

János: Nem az a kérdés, hogy érzi magát, mivel azonosítja evilági hústestének az életét, hanem az, hogy szellemileg nem az életben létezik. Nem Jézusban létezik. *Én vagyok az élet, rajtam kívül nincs más.* Mit tudunk még erről az életről mondani. Milyen ez az élet?

Kata: Abban lesz élet, aki szellemi kenyéren él, szellemi táplálékkal táplálkozik.

Márti: Örökélet.

János: Nagyon fontos. Aki nem látja az örökélet tartalmát, az milyen életben gondolkodik?

Márti: Mulandó életben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt gondolja, hogy az élet elmúlik vele együtt, akkor utána semmi lesz. A semmi vonatkozásában már közelebb jutunk az űr tartalmához. Ezek az emberek az élet vonatkozásában szellemileg nem élnek. Az embert lényegileg a szelleme határozza meg és nem a hústeste, mert az mulandó. Vajon aki az örökéletben találja magát, az mit élhet meg?

Márti: Jézusban megélt örömet.

Kata: Szabadságot.

János: Fel nem fogható Fényt. Minden pozitív tartalom teljességét, mert minden vonatkozásban ezzel találkozik.

Timi: Az élet fáját magát képzelem el Jézusnak, egy fényből levő fának, amibe betudok közvetlenül kapcsolódni egy picike ágacska vagy rügyecske formájában, aki a többiekkel egységben van.

Márti: A halott ágat levágják.

János: A levágott gally nem az űr vonatkozásában jelenik meg a számomra, mert az a tanítványnak szól. Annak, aki elveszti az életet, mert visszafordul. A mérő ebben a vonatkozásban a négy fiatalnak tanítja azt, amit tanít.

Kata: A száraz gally az, ami a régit hordozza, látásmódban, megszokásban, ragaszkodásban. stb. Mert abban az új nem tud megjelenni. Nem él. Azért száraz, mert megmarad a régiben.

János: Jelen esetben az angyal az űrt milyen vonatkozásban használja? Aki nem az örökéletet választotta. Mi több, abban gondolkodik, hogy a testi élet után semmi nincs. Annak a lelkében itt a Földön a saját testében az örökélet vonatkozásában űr van. Tehát nem a másvilágon, mert valójában a másvilág is itt van.

Kata: Húsvétvasárnap utáni tanításban az angyal a következőt tanítja:

Éhség, gonoszság, sötétség, sír
csupán csak űr. (44.b.284.o.)

János: Pontosítva egy picit a kérdést, azt kell mondanom most már az elmúlt héthez viszonyítva is, hogy az űr, az nem istenhiány, hanem az (örök)élethiány.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Csak a szó változik, a tartalom nem. Tehát ne az Isten szót fogalmazzuk meg, hanem az élethiány az, ami az űr tartalma. Az angyal milyen esetben használja az űr szavát? Az A. Kati gondolata nagyon jó volt, mert azt pontosan látjuk és nincs okunk kételkedni abban, hogy amikor az átlagember átmegy és az a számtalan halálközeli élmény beszél arról, hogy semmi köze nem volt Jézushoz, nem tért meg és mégis a fényről, az örömről és a boldogságról számol be, mert azzal találkozott, azt tapasztalta meg. Mindent gondol erről csak épp azt nem, hogy ez az űr lenne. Az élethiány. Hogy lehet ez? Én azt gondolom, hogy minden viszonyítás kérdése, mert nagyon-nagyon felértékelheti az élet szavát, az élet tartalmát az a megközelítés, hogy megélhetek én a másvilágon egy olyan élményt, egy olyan létet, amely túlmutat minden földi békén, boldogságon, fényen és az angyal mégis azt mondja rá, hogy űr. Valami onnan hiányzik. A Hang azt mondaná erre, hogy vissza kell születnie, mert valami nincs rendben és amíg az a dolog rendbe nem jön, addig vissza-vissza és vissza kell jönnie. Mindaddig, amíg rá nem talál az életre. Az angyal a boldogság ellenére halottnak mondja. Miért? Mert az Isten jó. Nem büntet, nem kér számon.

Kata: Nem veszi el tőle azt, amije van. Nem tud neki adni, hiszen a sajátjával tele van.

János: Pontosan. Szükségszerűen csak építkezni tud az Isten felé, az élet felé. Ha tőle elvesznek mindent, akkor nem lesz mire építkezni. Ha mást nem, egyet meg kell tapasztaljon a másvilágon, hogy nem voltam egy piskóta itt a Földön. Teljesen mindegy milyen vonatkozásban, és mégis. És ez a mégis, ez maga Isten, az űr élményére. Azt mondja az angyal, hogy borzasztó. Létező valóság és azt gondolom azoknak a számára, akik nemcsak abban gondolkodnak, hogy a halál után nincs semmi, hanem úgy is élnek. Vagyis olyan gonoszságban élnek, amely rendkívülivé teszi az ő életüket. Egy magatartás, egy gondolkodás, egy erkölcsiség, egy embertelenség, egy istentelenség és egy élettelenység, amely a maximális formában jelenik meg. Amikor azt mondom, hogy Hitler vagy bármelyik haláltábor vezető. Ez csak jelzése, hogy a történelemben hány és hány olyan borzalmak elkövetői voltak és magától értetődően, amely a kegyetlenség teljes mértékét kimeríti. Irgalmatlan ember. Már itt a Földön egy olyan űrt hordoz magában, az élet vonatkozásában, amely a másvilágon, ha kiteljesedik, arra azt mondja az angyal, hogy rettenetes. Miért rettenetes? Minden ember tudata valóságában mikor érzi jól magát? Várom a válaszokat.

Kata: Ha boldog.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mitől? Lehet attól, hogy megölt ötven embert, mert most ebben a kategóriában gondolkodunk. De, ettől földi értelemben lehet boldog.

Deti: Azt gondolom, aki itt a földön tombolt, az odaát is folytatja a tombolást.

János: Tudja folytatni a tombolást? Az Isten jó. Jó az neki, ha folytatja a tombolást, mert itt azt mondja a Hang alapján, aki *Hozzám* tartozik, az azt teszi, amit *Én* mondom neki, vagyis amit a szeretet kínál. Aki nem tartozik *Hozzám*, az azt csinál *Nélkülem*, amit akar.

Deti: Az irgalmatlan gonosz emberek amikor átkerülnek nem fognak egyből megváltozni?

János: Nem is kell. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy az irgalmatlanul gonosz ember már itt a Földön egy olyan űrt hordoz az élet vonatkozásában magával, hogy odaát mindaz nyilvánvalóvá válik. Ami benn volt, az kívülre kerül. A földi életében attól boldog, hogy hatalma van, uralkodni tud és mind ebből odaát semmi nem lesz. Szeretne melegedni, de hideg van. Szeretne beszélgetni, de nincs kivel. Szeretne gondolkodni, de nincs mivel. Tehát a teljes hiány, amit ő igényként fogalmaz meg magának. Tehát az űr létező valóság, és ahhoz, hogy azt odaát valaki megélje, ahhoz a földi életének olyannak kellett lenni. Konrád György azt mondja a zsidósággal foglalkozó könyvében, hogy a náci ördögök, ha nincs háború, ha nincs Hitler, ha nincs esemény, akkor ezek joviális nagypapák, hétköznapi dolgozó emberek. De ez a szituáció kihozta belőlük azt, ami bennük csak lehetőségként volt. Választhattak volna mást, de nem azt választották, mert lehetőségként nem az volt bennük. Nem tudjuk hány emberben van meg az a készség, hogy az ördögök ördögévé váljon. A Robi úgy fogalmazta meg, hogy az antiszemitizmus, egy hamu alatt lévő parázs, ami bármikor lángra lobbanhat.

A. Kati: Szokás a zsidókat szidni.

János: Ezzel azért nem értek egyet, mert: *Szívből szól a száj.* (Lk 6.45.) Ezt Jézus mondta. Az antiszemitizmus nem egy szőnyeg alá söpörhető évezredek lelkület, amely Jézus tanítását még a kereszténységben is lesepri az asztalról. Tehát ez az űr, amit az angyal már ún mérni, nem egy véletlen előforduló lelkület tartalma, hanem a Földön bizony ez alaplelkület. Ezért tanítja Jézus, hogy: *Szűk a kapu keskeny az út és kevesen mennek be rajta.* (Mt 7.14) Megvan a területe annak, hogy az átlagember, aki nem gonosz volt, csak élte az életét hívőként, nem keresőként, az megélhet valamit abból a lelkületből, amivel az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Isten megajándékozta őt. De megvan a területe az úrnak is, amely itt a Földön található meg, mert az ember háttérbe szorulva hordozza magában. Mit szóltok hozzá?

Ildikó: Nagyon szépen kibontottad. Azt tenném még hozzá, hogy az angyal beszél erről, biztat bennünket arra, hogy ott olyan az élet, amihez képest az itteni halál. Tehát az kétségtelen, hogy akik nem így élnek, azok számára az úr megtud jelenni.

János: Annyit tennék hozzá, hogy nincs ottani és itteni élet, csak élet van. Azt, amit ott megélhetünk, ha azt itt választottuk, abban gondolkodtunk, akkor csak az életnek ennyi tartalmát vagyunk képesek megélni. Tehát a képességünk a korlátunk. Amikor átmegyünk ez a korlát eltűnik. Az élet, az élet. Tehát nincsen ottani élet, csak élet van.

Kata: Végső gondolat, hogy az életet be kell fogadni. A világi ember pedig teremti magának az életet.

Deti: Számomra megdöbbenő dolog, hogy egy hétköznapi ember, aki megél egy halálközeli élményt, amiről beszéltünk és a másvilágon megélhet egy olyan létet, ami túlmutat mindenben és az angyal mégis azt mondja rá, hogy úr.

János: Ahhoz képest lehet valamit mondani arról, hogy mi az, hogy élet, mert minden létezés, ami nem az életben van, az öncél. Ez nagyon fontos. Abban egyetlen szó, ami meghatározó, ami úgy hangzik, hogy: „én”. Az angyal tanításában ez egy függöny, ami elzár *Tőle*.

Függöny húzódik közéd és az örök Igazság közé. (29.b.G.191.o.)

A teremtő világban senki sem gondolkodik az énben. Megéli magát valamiféleképpen, de nem ez a meghatározója, ha nem, az *Ő*.

Kata: Az jutott eszembe és kérdezem, hogy jól gondolom-e, hogy az angyal az életet a teljesség vonatkozásában érti és éli is. Azzal, hogy valaki megél egy istenélményt, az még az élet teljességéhez mérten úr.

János: Igen. Köszönöm, nagyon jó. Az élet szava olyan magasságba értékelődik fel, amely csak a Jézus vagy az Isten szóval azonosítható. Ha ez így rendben van, akkor folytatjuk a teremtett ember kigyűjtéssel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER. (15.b.L.)

A *TEREMTETT* EMBER

KEZDET ÉS VÉG KÖZÖTT VAN

A *TEREMTŐ* EMBER

VÉG ÉS KEZDET KÖZÖTT VAN.

Kezdet és vég között van az idő.

Vég és kezdet között van az öröklét. (28.b.G.177.o.)

János: Mire tanít?

Márti: A teremtett ember, aki kezdet és vég között gondolkodik. Az, akiről az előbb beszéltünk, hogy élet nélküli, halott ember.

János: A vég mit akar jelezni?

A halált.

János: Utána nincs semmi. Mire tanít?

Kata: A következő két sor tartalmára, hogy: *A teremtő ember vég és kezdet között van*, vagyis aki befogadja az életet és éli azt.

Timi: A menóra jutott eszembe, ahol az ember anyagi fele, a teremtett világban létező ember.

János: Ezzel baj van, mert az ember nem ott van. Tehát azt tisztázzuk, hogy a menórában a teremtett világ csak az alsó három síkot foglalja magába. A teremtő világ ugyancsak három síkot foglal magába és egyikhez sem tartozik az ember. Tehát ilyen vonatkozásban azt kell gondolnunk, hogy az ember, aki középen van gondolhatja magát teremtettnek is és gondolhatja magát teremtőnek is.

A. Kati: Arra emlékszem, hogy azt mondtuk, hogy a vég és kezdet arra vonatkozik, amikor levetjük a hústestünket és átmegyünk.

János: Én ezt úgy értelmezem, hogy nem megy sehova, mert azt mondja, hogy vég és kezdet között van. Tehát ebben van, ebben él, úgymond.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mindkét esetben állapotról beszélünk. A teremtett ember állapotát mondja az angyal álomnak, káprázatnak. A teremtő állapotát életnek, aki a valóságban él.

A teremtő ember vég és kezdet között van.

János: Ez a nehezebb. Fordítsuk le, mit akar mondani, miről szól ez a tanítás?

Kata: Amikor az ember már felteszi magának azt a kérdést, hogy ki vagyok, honnan jöttem, miért vagyok, hová megyek, akkor megfordul az egész és viszi abba az irányba, ami egyben egy kezdet is. A láthatatlan, a teremtő világgal áll szóba, azzal ismerkedik, azt fogadja be.

Timi: Mindig az újból való gondolkodás az élet, amiről az angyal tanít. Régeinek a vége, egyben az újnak a kezdetét is jelenti.

Kata: Arról tanít az angyal, hogy élökké kell váljunk, hogy a teremtő világba legyünk.

HALÁL ÉS SZÜLETÉS EGY PÁR.
NEM HALÁL ÉS ÉLET.
MERT AZ ÉLET ÉL ÖRÖKKÉ.

Márti: Aki a vég és kezdett között gondolkodik, az már most az örök értékek mentén alakítja az életét.

Detti: Nekem ez azt mondja, amikor arra tanít az angyal, hogy fordítsatok fel mindent.

János: Kicsit le van szűkítve a tanítás, mert az emberiség nem csak teremtettségében gondolkodik, hanem az evolúcióban is, tehát, hogy az anyagból született és nem az Isten teremtette. Itt le van szűkítve a teremtő és a teremtett vonatkozásában. Aki teremtett emberként az időben éli meg magát. Mert itt az idő lesz a kulcs. A teremtő ember gondolja-e azt magáról, hogy ő teremtő ember is?

Nem jellemző.

János: A teremtő ember gondolja azt magáról, hogy ő teremtett? Gondolja, csak nem biztos, hogy jól gondolja. Ez ugye a két véglet, teremtett és teremtő.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Tehát a hívő ember azt gondolja, hogy az Isten megteremtette, az a kezdete és amikor meghalok, az a végem. Erről beszéltünk az Úr vonatkozásában is. Aki képes, hogy egy lépcsővel tovább lépjen és úgy gondolkodjon az már hisz abban, hogy nincs vég, csak örök kezdet van. Abban a vonatkozásban van vége, hogy az időben, ami elkezdődött, annak mindig vége kell, hogy legyen. Az a lényeges különbség, hogy nem zárja le a következő kezdetet. Minden vég egybeesik a kezdettel. Nincs is a kettő között különbség. A teremtő ember már nem a végben gondolkodik, hanem a kezdetben. Angyal arra a kezdetre tanít bennünket, ami már most meg van bennünk, csak el kell hinnünk és fel kell fedeznünk. Tehát vége lesz a dolognak, de nem szűnik meg. Végző soron akkor fejlődik az ember, ha teremtővé válik.

Kata: Fejlődni csak a szellemben lehet.

János: Fejlődni csak az Istenben lehet és ahhoz át kell alakítani a gondolkodását, hogy teremtővé váljon az ember.

Kezdet és vég között van az idő.

János: Ez a teremtett sík. Azt mondja a halálközeli élményt átélt ember, hogy egy pillanat töredéke alatt lejátszódott az egész élete. Képes volt minden időben eltöltött életét felfogni, mindet rögzíteni, dolgozni rajta, de az időben való egység esetében a másodperc tört része alatt az egész élete lejátszódott és értette. Igazából változás van. Azért gondolom, hogy annyira más az a lét attól függetlenül, hogy az ember készül rá, mégis döbbenetesen új lesz akkor is, ha már számtalanszor átélte ezt az átalakulást. Mindig más, mert ő maga is mindig más. Ez az idő egy csalóka, érdekes dolog. Még Jézus is azt mondja:

Máté24.22. és ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egy lény /(hús)test/ sem, de a választottak kedvéért megrövidülnek azok a napok.

János: Tehát, ha eljön a vég és össze kell szednetek magatokat, fussatok a hegyre és azt mondja, ha nem rövidülne meg az idő. Még a választottak is megszenvednék. Isten oldaláról az idő egy eszköz az ember számára, mert korlátot is fogalmaz meg, mégis lehetőséget ad, hogy egy adott időn belül bontsd ki magadban azt, ami a lehetőséged. Gondold el, mi lenne, ha a Földön az emberek nem az időben élnének, hanem az örökkévalóságban. Akkor a gonoszság is örökkévaló lenne, az önzés is, az „én” is? Azon gondolkodtam az utóbbi időben, hogy mi az, ami az ember létének jelenlegi minőségét leginkább

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

befolyásolja? Arra jöttem rá, hogy a versenyszellem. Az a kérdés vetődött fel bennem, hogy az angyaloknál van-e verseny? Itt a Földön van gazdasági, fegyverkezési, sport, kulturális verseny. A verseny azt fogalmazza meg, hogy minden versenyben az adott „én”, le akarja győzni a másikat, ő akar a győztes lenni és mindenki más csak utána jöhet.

Ivett: Naggyá válás a többivel szemben. Az „én” tudatát növeli.

János: Már a gyerekeket arra ösztönzik, hogy valamiben több legyél, mint a másik, mert ebben a fejlődést látják. Vajon az angyalok világában van-e sport?

Nincs.

János: Én azt mondom, hogy nem biztos, hogy nincs, csak verseny nincs.

A. Kati: Játék van.

János: Tehát az emberiségnél mi az a mindenkoritudattartalom, ami leginkább befolyásolja őt abban, hogy önmagát pusztítsa? A politika vonatkozásában miért jó az, ha az egyik a másikat térdre kényszeríti? Akkor ő diktál. Bármilyen márkák között miért kell versenyezni?

Pénz és hatalom.

János: Ahelyett, hogy csak a szükségleteit elégítenék ki az emberiségnek. Visszatérve az anyagokra, tehát a kezdet és vég között van a teremtett ember, vég és kezdet között az öröklétben, a teremtő ember.

AZ EMBER A NAGY ÁTALAKÍTÓ.

A rossz a „több”, de bölcsője az Örömnnek.
A leggonoszabb állat az ember,
így bölcsője az örök örömnnek. (29.B.G.187.o.)

János: Miben átalakító az ember?

Deti: Önmagában, az anyagot átvinni a szellembe.

Kata: Mindenben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Konkrétabban kell megfogalmaznunk, mert a mindenben az Isten is benne van.

Ivett: Látásmódjával alakítja az anyagot és a szellemisségét. Tudja jobbá és rosszabbá is tenni.

János: Mondhatjuk azt, hogy a teremtettségben. Tehát, a teremtett világ átalakítója.

A rossz a „több”, de bölcsője az örömnak.

János: Milyen rosszról van szó? Minden, ami a szeretet ellen van,

De bölcsője az örömnak.

János: Én azért ide tenném, hogy az örök örömnak. Folytatja azzal, hogy:

A leggonoszabb állat az ember.

János: Ezt hogyan értsük? Mi benne az állat?

A. Kati: A biológia.

János: A biológia, az állat. A hústest, amely élni akar, de ezt az élni akarást, amíg a hangya nem tudja megmotiválni, addig az ember a tudatával megtudja. Ezért a leggonoszabb.

Így bölcsője az örök örömnak.

János: Miért?

Ivett: Ha az ember a nagy átalakító, akkor ezt alakítja át.

János: Hogyan alakul át benne? A látásmódja által, a hite által, a lelkülete, a szíve által. Ezzel azt is mondja, hogy a leggonoszabb ember is megtérhet. Vagyis nincs olyan ember, aki megmarad abban a lelkületben, ami a gonoszságot jelzi.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A földi életben az újszülött gyermeket szoktuk bölcsőbe rakni, itt a szellemben újjászületett gyermek vonatkozásában használja párhuzamként a bölcső kifejezést.

János: Nagyon jó. Testvérek! Eddig jutottunk a mai napon és a jövő héten innen folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István